

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΕΜΠ

Γυναικοκτονία σε κοινή (αστυνομική) θέα

Άλλη μια φριχτή γυναικοκτονία συγκλόνησε την κοινή γνώμη.

Η Κυριακή, γενναία και μεγαλόκαρδη μέχρι την τελευταία της στιγμή, δεν θέλησε να κάνει μήνυση στον μετά από λίγη ώρα δολοφόνο της. Αλλά, δεν θα υπέμενε και τη βία έναντι της προσωπικής της επιλογής, της προσωπικής της ελευθερίας. Ζήτησε μόνο την προστασία της Πολιτείας. Έφθασε μέχρι το αστυνομικό τμήμα (πόσο θάρρος απαιτούσε ακόμη κι αυτό...), κατήγγειλε την απειλή και ζήτησε την προστασία της αστυνομίας για να φθάσει σπίτι της. Λίγα λεπτά αργότερα, μόνη κι ανυπεράσπιστα, έπεφτε νεκρή έξω ακριβώς από το φυλάκιο του αστυνομικού τμήματος. Θύμα όχι μόνο ενός άνδρα που δεν «ανέχτηκε» την προσωπική της επιλογή και την έκανε να «πληρώσει», αλλά και μια αστυνομίας ανίκανης, κωφής και αδιάφορης έναντι της άμεσης και προφανούς απειλής και ενός ολόκληρου συστήματος-παχύδερμου έναντι τόσο της ακραίας όσο και της καθημερινής έμφυλης βίας. Ο δε Υπουργός Προστασίας του Πολίτη (όχι και τόσο όταν αυτός είναι θηλυκού γένους), «καταλαβαίνει» τον όρο γυναικοκτονία αλλά δεν είναι... σίγουρος ότι αυτό θα πρέπει να αντιμετωπισθεί με ειδικό τρόπο, νομικά. Πόσες ακόμη γυναίκες πρέπει να πέσουν νεκρές για να το καταλάβει, κι αυτός και η κυβέρνησή του και το σύνολο του πολιτικού συστήματος;

Το στομάχι-κόμπος σε όλους μας. Αλλά, φευ, η Κυριακή δεν γυρνάει πίσω. Ας το έχουμε κατά νου και όλοι εμείς όταν παθητικά ανεχόμαστε στερεότυπα, όταν τρέφουμε το θεριό των έμφυλων διακρίσεων με τάχα «άκακα» αστεϊάκια, όταν κλείνουμε τα μάτια απέναντι σε διακρίσεις έναντι των γυναικών, έναντι του μισού ανθρώπινου πληθυσμού.

03.04.2024

Υ.Γ. Αποχαιρετούμε με βαθιά θλίψη την αγαπημένη μας συνάδελφο Αγνή Παπαϊωάννου που «έφυγε» χθες, στο έργο της οποίας το ζήτημα της έμφυλης διάστασης στον σχεδιασμό του χώρου είχε μια μόνιμη και σταθερή θέση.